

عنوان مقاله:

اثربخشی معنویت درمانی بر انطباق پذیری مسیر شغلی در افراد وابسته به مواد در حال بهبودی

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محدثه حبیبی - کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، دانشگاه غیرانتفاعی رفاه، تهران، ایران.

الهه جعفریان - کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی معنویت درمانی بر انطباق پذیری مسیر شغلی در افراد وابسته به مواد در حال بهبودی بود. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه بیماران مراکز دولتی درمان و بازتوانی اعتیاد شهر تهران در سال ۱۴۰۲ بود. از این بین ۳۰ نفر به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و به طور تصادفی در گروه آزمایش و کنترل جای دهی شدند. برای جمع آوری دادهها از پرسشنامه انطباق پذیری مسیر شغلی استفاده شد. گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای و هر هفته یک جلسه تحت معنویت درمانی قرار گرفتند، اما گروه کنترل هیچ مداخله ای دریافت نکرد. دادهها با روش تحلیل کوواریانس تک متغیری تجزیه و تحلیل شدند. نتایج حاکی از اثربخشی روش معنویت درمانی بر انطباق پذیری مسیر شغلی در افراد وابسته به مواد در حال بهبودی بود؛ به این صوت که معنویت درمانی موجب افزایش انطباق پذیری مسیر شغلی بیماران شد. نتایج این پژوهش نشان می دهد که در خصوص افزایش انطباق پذیری مسیر شغلی در افراد وابسته به مواد در حال بهبودی، استفاده از معنویت درمانی اثربخشی دارد و روش مناسبی است.

کلمات کلیدی:

معنویت درمانی، انطباق پذیری مسیر شغلی، افراد وابسته به مواد در حال بهبودی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2052449>

